Jihočeský kraj
Krajský úřad

Odbor kancelář hejtmana
Úsek vedoucího odboru

KUCBX01ON2RN

Váš dopis zn.:
Ze dne: 27. 10. 2026
Naše č. j.: KUJCK 133209/2026
Sp. Zn.: KHEJ 130703/2026/papo1 SO
Vyřizuje: Pavla Polívková
Telefon: 386720225
E-mail: polivkova@kraj-jihocesky.cz
Datum: 4. 11. 2026

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 27. 10 2026 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž požadujete poskytnutí následující informace:

(1) Poskytnutí seznamu správních rozhodnutí týkajících se povolení či zamítnutí obnovy správního řízení, vydaných Krajským úřadem Jihočeského kraje, oddělením krajského stavebního úřadu, v nichž v období od 1. ledna 2020 vystupovala jako oprávněná úřední osoba JUDr. Pavlína Matulová, právník oddělení krajského stavebního úřadu.

(2) U každého takového rozhodnutí žádáme o poskytnutí následujících údajů:

(a) číslo jednací a spisovou značku,

(b) datum vydání rozhodnutí,

(c) obecné vymezení předmětu správního řízení,

(d) informaci, zda JUDr. Pavlína Matulová, právník oddělení krajského stavebního úřadu, dané rozhodnutí vydala, resp. podepsala jako oprávněná úřední osoba a specifikaci příslušného pověření, organizačního řádu, pracovního řádu, podpisového řádu či jiného dokumentu, z něhož takové oprávnění vyplývalo.

Současně žádám o poskytnutí anonymizovaných kopií všech takto identifikovaných rozhodnutí, případně, jsou-li tato rozhodnutí již zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup, o sdělení přesného odkazu na místo jejich zveřejnění.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Vámi požadované informace Vám zasíláme v příloze tohoto sdělení.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha
KUJCK 113250_2026
KUJCK 113501_2026
KUJCK 113830_2026
pověření_sp.zn. OKSU_68265_2026_pama
pověření_sp.zn. OKSU_68274_2026_pama
pověření_sp.zn. OKSU_68277_2026_pama

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 113250/2026
Sp. zn.: OKSU/68277/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 14. 9. 2026

Rozhodnutí

Výroková část:
Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, jako správní orgán příslušný podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („správní řád"), ve spojení s § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o žádosti o obnovu řízení o vydání stavebního povolení pro stavbu: *„Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa*", na pozemku parc. č. 354/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. SU/4431/2020 Br, kterou podala obchodní společnost České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovovou, advokátkou, se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha, takto:

žádost o obnovu řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. SU/4431/2020 Br se podle § 100 odst. 6 správního řádu

zamítá.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:
České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6.

Odůvodnění:
(1) Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad (dále též „krajský úřad"), obdržel dne 22. 5. 2026 od obchodní společnosti České Radiokomunikace a. s. (dále též „žadatelka" nebo „společnost") podání označené jako „žádost o obnovu řízení vedeného u Stavebního úřadu Magistrátu města České Budějovice pod sp. zn.: SU/4431/2020 Br, č. j.: SU/4431/2020 a následně u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, pod sp. zn. OKSU/117759/2024/jibu, č. j.: KUJCK 51875/2025" spolu s žádostí o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení.

(2) Žadatelka se domáhá obnovy řízení, které bylo vedeno Magistrátem města České Budějovice, odborem stavební úřad (dále též „stavební úřad"), pod sp. zn. SU/4431/2020 Br a které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 15. 7. 2024, č. j. SU/4431/2020, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu s názvem „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa", na pozemku parc. č. 354/1 v katastrálním území České Budějovice 4 (dále též „stavba" nebo „záměr").

(3) Žadatelčino podání (žádost o obnovu řízení) čítá třináct stran textu; krajský úřad v souvislosti s tím předesílá, že do odůvodnění rozhodnutí nepřejímá doslovné znění podání (které je ostatně součástí spisu) a pouze ve stručnosti rekapituluje jeho obsah a žadatelkou tvrzené důvody, pro něž se obnovy řízení domáhá; v tomto řízení totiž krajský úřad především hodnotí, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení a rozhoduje, zda obnovu řízení povolí, nebo žádost o obnovu řízení zamítne.

(4) V čl. 1 žádosti žadatelka rekapituluje některé skutečnosti z předcházejících řízení, uvádí, že byla účastníkem stavebního řízení, v tomto řízení podala řadu námitek, zejména namítala, že stavba má být umístěna v ochranném pásmu radioelektrického zařízení žadatelky, které bylo vymezeno rozhodnutím Krajského národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 13. dubna 1951 do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je radioelektrické zařízení umístěno, tedy pozemků dříve vedených jako parcely č. kat. 791/2 a 789/4 (plocha uvedených pozemků dnes představuje část pozemku parc. č. 365/1), a stavba proto musí nezbytně respektovat podmínky stanovené v rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma, citovala část textu (podmínek) a uváděla, že nevydala souhlasné stanovisko s realizací stavby z důvodu nesplnění podmínek ochranného pásma, trvala na svém nesouhlasu s realizací stavby, stavba může narušit ochranné pásmo a/nebo provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu. Stavební úřad námitky odmítl, dospěl k nesprávnému závěru o neexistenci (zániku) ochranného pásma a vydal stavební povolení. Krajský úřad odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu zčásti změnil a ve zbytku stavební povolení potvrdil. Žadatelka má za to, že existují skutečnosti, resp. rozhodnutí, která odůvodňují obnovu stavebního řízení, uvádí dikci § 100 odst. 1 a 2 správního řádu a cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. listopadu 2020, sp. zn. 5 As 465/2019.

(5) V čl. 2 žádosti žadatelka tvrdí, že jsou naplněny taxativní důvody pro obnovu stavebního řízení podle ustanovení § 100 správního řádu - v souladu s ustanovením § 100 odst. 1 správního řádu vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které jsou v její prospěch a které nemohla v původním řízení uplatnit, resp. došlo ke zrušení rozhodnutí, která byla podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, jež má být obnoveno, tyto skutečnosti současně odůvodňují nové řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí, tj. stavebního povolení; dále v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 správního řádu nedošlo
k uplynutí subjektivní a objektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení. Za podstatnou skutečnost žadatelka označuje rozsudek Nejvyššího správní soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, ze kterého vyplývá, že stavebním úřadem provedené důkazy a závěry se ukázaly nepravdivými a tato jejich nepravdivost byla Nejvyšším správním soudem shledána zcela nesporně a autoritativně. Stavební úřad se tak od závěrů Nejvyššího správního soudu nemůže odchýlit.

(6) Žadatelka jako důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu uvádí vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu, který nabyl právní moci dnem 25. února 2026, přičemž s ohledem na datum jeho vydání nemohla žadatelka uplatnit rozsudek Nejvyššího správního soudu již v původním řízení, tj. ve stavebním řízení. Rozsudek Nejvyššího správnou soudu byl doručen žadatelce dne 25. února 2026. Rozsudek Nejvyššího správního soudu představuje důkaz, který je zcela ve prospěch žadatelky, jelikož Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku zcela jasně konstatoval, že radioelektrické zařízení ani po jeho modernizaci dosud nezaniklo a plní stejnou funkci, v důsledku čehož trvá i jeho ochranné pásmo, ochranné pásmo stanovené rozhodnutím o vyhlášení ochranného pásma stále platí (existuje), závěr správních orgánů (tj. Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města České Budějovice), že radioelektrické zařízení zaniklo, je nesprávný a neobstojí, změna části radioelektrického zařízení nemohla způsobit zánik ochranného pásma.

(7) Důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu spatřuje žadatelka v tom, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu došlo ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, tj. usnesení Magistrátu města České Budějovice ze dne 10. listopadu 2022, č. j. SU/4315/2021-49 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 21. června 2023, č. j. KUJCK 73536/2023, kterým bylo rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice potvrzeno. Na nesprávné závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení výslovně odkazuje a považuje je za závazné. Z výše uvedeného vyplývá, že na obnovu řízení v tomto případě existuje právní nárok, neboť jsou splněny zákonem stanovené podmínky. Rozsudek Nejvyššího správního soudu je způsobilý vést k jinému výsledku otázky řešené

ve stavebním řízení, ve kterém bylo vydáno stavební povolení, a následně v řízení o odvolání žadatelky proti stavebnímu povolení před krajským stavebním úřadem.

(8) Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026 žadatelka dále cituje znění jeho odstavců [52], [55], [70] a [71] a na podporu svého tvrzení, že podkladem pro vydání stavebního povolení bylo přímo zrušené rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, které bylo následně potvrzeno zrušeným rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, cituje žadatelka pasáže z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 15. 7. 2024, č. j. SU/4431/2020, kterým byla povolena stavba bytových domů a z odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 5. 2025, č. j. KUJCK 51875/2025, jenž podle názoru žalobkyně potvrdil nesprávné závěry stavebního úřadu ohledně neexistence, resp. zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma. V důsledku zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž konstatoval, že radioelektrické zařízení existuje a ochranné pásmo nadále trvá, nemůže odůvodnění stavebního povolení a odůvodnění rozhodnutí o odvolání o zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma obstát. Je tím jednoznačně dán důvod pro obnovu stavebního řízení a pro vydání nového rozhodnutí, které bude reflektovat existenci radioelektrického zařízení a ochranného pásma. Žadatelka dále zmiňuje sdělení stavebního úřadu ze dne 23. dubna 2026, ve kterém stavební úřad s ohledem na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu zcela jasně konstatuje, že zohlední existenci radioelektrického zařízení a souvisejícího ochranného pásma také ve všech ukončených správních řízeních, za které lze nepochybně považovat také stavební řízení. Podle žadatelky vydáním stavebního povolení bez udělení jejího souhlasu s realizací stavby v ochranném pásmu současně došlo k porušení podmínek územní studie Husova kolonie – U Rozumova Dvora, z níž zároveň cituje. Realizací stavby na základě stavebního povolení by tak byl narušen, případně zcela vyloučen provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu, slouží svému účelu
a žadatelka neplánuje jeho odstranění, žadatelka má oprávnění k využívání radiových kmitočtů rozhlasové služby do 30. 9. 2030. Radioelektrické zařízení je navíc také součástí kritické infrastruktury státu podle krizového zákona a není tedy možné připustit i jen možnost, že k jeho rušení bude docházet. V případě krizových situací a výpadku jiných informačních zdrojů (internet, televize, tisk) může radioelektrické zařízení sloužit jako jediný prostředek informování obyvatelstva v této lokalitě. V obnoveném správním řízení pak musí být při vydání nového stavebního povolení pro stavbu zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma, podmínky ochranného pásma podle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma a současně musí stavební úřad posoudit, zda stavebník získal souhlas žadatelky s realizací stavby v ochranném pásmu.

(9) V čl. 3 žádosti žadatelka žádá o přiznání odkladného účinku žádosti a v čl. 4 závěrem žádá, aby krajský úřad rozhodl o obnově stavebního řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. SU/4431/2020 Br a následně po rozhodnutí o obnově řízení žádá o zahájení nového stavebního řízení, ve kterém bude zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma a podmínky ochranného pásma dle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma.

Podmínky pro projednání žádosti o obnovu řízení:
(10) Jak vyplývá ze shora uvedeného, první z podmínek pro projednání žádosti o obnovu řízení, tj. existence pravomocně ukončeného řízení ve věci, je splněna. Řízení, jehož obnovy se žadatelka domáhá, bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 15. 7. 2024, č. j. SU/4431/2020, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu s názvem „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa", na pozemku parc. č. 354/1 v katastrálním území České Budějovice 4. Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím krajského úřadu ze dne 19. 5. 2025, č. j. KUJCK 51875/2025 dnem 21. 5. 2025. Krajský úřad je proto zároveň věcně příslušným správním orgánem k rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení (k rozhodnutí o obnově řízení), jakožto správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, viz § 100 odst. 2 věta poslední správního řádu. Podle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Žadatelka je osobou oprávněnou žádost podat - byla účastníkem řízení, žádost podala včas – v subjektivní i objektivní lhůtě; objektivní tříletá lhůta dosud neuplynula, a přestože žadatelka ničím nedokládá své tvrzení, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, o nějž opírá důvod žádosti o obnovu řízení, jí byl doručen dne 25. 2. 2026, krajský úřad má za to, že žádost o obnovu řízení podala v zachované subjektivní lhůtě, pokud žádost byla krajskému úřadu doručena dne 22. 5. 2026 (krajský úřad poznamenává, že uvedený rozsudek soudu mu byl doručen rovněž dne 25. 2. 2026).

(11) Krajský úřad po vyhodnocení žadatelkou tvrzených důvodů dospěl k závěru, že pro povolení obnovy není splněna další z nutných podmínek, tj. podmínka existence dříve neznámých skutečností nebo důkazů ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, ani podmínka existence rozhodnutí ve smyslu § 100 odst. 1 písm. b), které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno a které bylo zrušeno či změněno, proto žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl.

Nejprve stručný popis stavu věci a řízení, která předcházela žádosti o obnovu řízení:
(12) Stavba bytových domů (jako součást souboru staveb) byla spolu s dalšími stavebními objekty – parkovací plochy, zpevněné plochy, komunikace a stavby vodních děl - umístěna rozhodnutím stavebního úřadu (Magistrát města České Budějovice, stavební úřad) ze dne 16. 6. 2020, č. j. SU/1538/2020-6 pod označením „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husi, ul. Libničská," na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Žadatelka byla účastníkem územního řízení, stavební úřad s žadatelkou jako s účastníkem řízení jednal, v řízení jí doručoval veškeré písemnosti, tj. byla rovněž adresátem územního rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020; žadatelka měla jako účastník územního řízení možnost uplatňovat svá stanoviska ve věci a hájit svá práva a povinnosti, v řízení však žadatelka aktivní nebyla, žádnou námitku či vyjádření ohledně dotčení své právní sféry (ani co se týče existence ochranného pásma, ani co se týče jiných skutečností) nevznesla, proti územnímu rozhodnutí nepodala odvolání, ačkoliv musela být srozuměna s tím, jakým způsobem stavební úřad naložil s otázkou existence radioelektrického zařízení a s tím souvisejícího ochranného pásma. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 7. 2020. Žadatelka se svou procesní pasivitu následně pokusila zhojit tím, že se neúspěšně domáhala přezkumu rozhodnutí a dále se domáhala obnovy územního řízení. Žádost o obnovu řízení stavební úřad rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. SU/4328/2021-19 zamítl, krajský úřad následně v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022, č. j. KUJCK 81698/2022 odvolání žadatelky zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, protože ve shodě se stavebním úřadem neshledal pro obnovu řízení důvod. Žadatelka nebyla úspěšná ani s podáním žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 13. 7. 2022, viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2023, č. j. 51 A 12/2022-86, kterým soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, ani s kasační stížností proti uvedenému rozsudku, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, č. j. 4 As 158/2023-53, kterým byla kasační stížnost zamítnuta.

(13) K žádosti obchodní společnosti ACEK BOHEMIA s. r. o. Lucemburská 1496/8, Praha 3-Vinohrady (dále též „stavebník") ze dne 29. 7. 2020 vydal stavební úřad rozhodnutím ze dne 15. 7. 2024, č. j. SU/4431/2020-33 stavební povolení pro stavbu „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa", na pozemku parc. č. 354/1 v katastrálním území České Budějovice 4. Krajský úřad v odvolacím řízení svým rozhodnutím ze dne 19. 5. 2025, č. j. KUJCK 51875/2025 rozhodnutí stavebního úřadu zčásti změnil (mimo jiné změnil podmínku pro provádění stavby č. 30 tak, že „stavebník je povinen v případě, že zjistí, že stavebními objekty nebo použitou stavební technikou hrozí i jen krátkodobé narušení jeho trasy, kontaktovat vlastníka, tj. České Radiokomunikace a. s., k zajištění vyvolané úpravy sítě") a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. Pro úplnost je třeba uvést, že žadatelka se proti rozhodnutí krajského úřadu bránila žalobou, nicméně učinila tak po lhůtě stanovené stavebním zákonem a Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 15. 10. 2025, č. j. 57 A 15/2025-150 žalobu pro opožděnost odmítl. Závěr krajského soudu potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 1. 2026, č. j. 2 As 248/2025-34, jímž kasační stížnost zamítl.

(14) Stavebník, byť disponoval pravomocným územním rozhodnutím (viz shora), podal v průběhu stavebního řízení dne 5. 7. 2021 stavebnímu úřadu žádost, kterou označil jako „návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a. s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951" (dále též „žádost o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma"). Stavební úřad řízení o žádosti stavebníka usnesením ze dne 10. 11. 2022, č. j.: SU/4315/2021-49 zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona z r. 2006. Krajský úřad odvolání žadatelky proti tomuto usnesení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUJCK 73536/2023. Po určitých peripetiích, které jsou popsány v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, č. j. 4 As 172/2025-104 Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 6. 2025, č. j. 51 A 30/2023-264, kterým soud žalobu žadatelky proti rozhodnutí krajského úřadu zamítl, rovněž tak zrušil žalobou napadené

rozhodnutí krajského úřadu a usnesení stavebního úřadu, jelikož shledal, že nelze učinit závěr o zániku ochranného pásma radioelektrického zařízení vymezeného rozhodnutím z r. 1951, usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení o žádosti o revizi ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu i rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo toto usnesení potvrzeno, jsou proto nezákonná. Závěrem uvedl, že v dalším řízení bude na stavebním úřadu, aby o žádosti osoby stavebníka o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma meritorně rozhodl, přičemž zohlední změny rádiového vysílače, k nimž došlo od rozhodnutí o jeho ochranném pásmu z roku 1951 (pozn.: všechna uváděná rozhodnutí, vyjma rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 4. 2022, a rozhodnutí správních soudů jsou součástí spisu; žadatelka je s výše uvedenými rozhodnutími a rozsudky obeznámena). Krajskému úřadu je z úřední činnosti známo, že stavebník je vlastníkem i vedlejšího pozemku („sousedícího" s pozemky dotčenými stavbou) nacházejícího se v ochranném pásmu vymezeném rozhodnutím z r. 1951, i z tohoto důvodu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma setrvává a že řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma dosud nebylo stavebním úřadem ukončeno. Krajský úřad po úplnost uvádí, že shora uváděná správní řízení, tj. územní řízení, stavební řízení i řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, jsou vedena podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

K závěru o nedůvodnosti žádosti krajský úřad uvádí:
(15) Pokud se týče obnovy řízení, resp. povolení obnovy řízení na žádost účastníka, je tento institut upraven v § 100 správního řádu. Důvody pro povolení obnovy řízení na žádost jsou obsahem § 100 odst. 1, podle něhož platí, že „řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit*, *anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými,* nebo b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*"

(16) Obnova řízení – na rozdíl od přezkumného řízení - slouží k nápravě skutkových vad a nesprávností, které vyšly najevo po pravomocném ukončení správního řízení. Podmínkou je, že se musí jednat o takové skutečnosti, důkazy či rozhodnutí, které by mohly vést k odlišnému a pro žadatele o obnovu řízení příznivějšímu rozhodnutí ve věci. Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. a), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je situace, za níž vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Jedná se o skutečnosti či důkazy neznámé správnímu orgánu i účastníku řízení, musely existovat před právní mocí rozhodnutí, a tyto skutečnosti či důkazy účastník nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Pojem „dříve neznámá skutečnost" nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (k tomu viz např. žadatelkou zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113; všechny uváděné rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Irelevantní jsou skutečnosti či důkazy, které nastaly po ukončení správního řízení, nikoliv skutečnosti či důkazy, které v průběhu správního řízení existovaly, ale nebylo k nim přihlédnuto. Nepravdivým důkazem je takový důkaz, který svou nepravdivostí znemožňuje správnímu orgánu učinit si pravdivý úsudek o stavu dokazované věci (typicky nepravdivá svědecká výpověď, padělaná či pozměněná listina, záměrně nepravdivý znalecký posudek apod.). Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. b), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je skutečnost, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Zpravidla se jedná o situaci, kdy bylo soudem zrušeno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno, dále se může jednat o rozhodnutí o předběžné otázce podle § 57 odst. 3 správního řádu, podmiňující výrok společného rozhodnutí (vydaný ve společném řízení) nebo je zrušeno závazné stanovisko, kterým bylo pravomocné rozhodnutí podmíněno (podle § 149 odst. 9 správního řádu je zrušení nebo změna závazného stanoviska v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, nabylo právní moci, speciálním důvodem obnovy řízení). Jestliže si správní orgán učiní úsudek o předběžné otázce podle § 57 odst. 1 písm. c) a jestliže je tato otázka následně (po skončení řízení, v němž si správní orgán o ní učinil úsudek) vyřešena odlišně příslušným orgánem veřejné moci, pak tato situace mezi důvod obnovy podle písmene b) nepatří.

(17) V souvislosti s tím je třeba posoudit, co je předmětem správního řízení, které má být obnoveno, resp. co je jeho úkolem, cílem, jaké otázky se v něm řeší, včetně toho, jaké podklady se pro vydání rozhodnutí opatřují, jaká jsou kritéria a podmínky pro to, aby žádosti (v tomto případě o vydání stavebního povolení) mohl správní orgán vyhovět. Krajský úřad podotýká, že rozsah, v jakém správní orgán zjišťuje skutkový stav, vyplývá obecně ze správního řádu, podle jehož § 3 platí, že „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2." Náležitosti žádosti o vydání stavebního povolení, proces projednávání a jeho výsledek (stavební povolení) jsou upraveny stavebním zákonem (zákon č. 183/2006 Sb.) v § 108 a násl. Postup při přezkumu žádosti o stavební povolení je upraven v § 111 stavebního zákona; k přezkumu žádosti stavebnímu úřadu slouží především projektová dokumentace a stanoviska dotčených orgánů a stavební úřad zkoumá žádost a podklady z hlediska, zda stavbu lze podle nich provést a užívat. Stavební úřad (mimo jiné) ověřuje, zda předložená projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím. Právě žádost a její podklady představují relevantní podklady a skutečnosti sloužící stavebnímu úřadu k přezkoumání a hodnocení záměru z hledisek uvedených v § 111 stavebního.

(18) Stavební zákon z r. 2006 je založen na principu návaznosti jednotlivých fází (procesů) - od pořizování územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení až po kolaudaci. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních fází (procesů). Pro všechny fáze je typická tzv. koncentrace řízení, která omezuje okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet, a to právě kvůli rozdílnému předmětu řízení. Ve stavebním řízení se nepřihlíží k námitkám, které byly anebo mohly být vzneseny v územním řízení, při projednávání regulačního či územního plánu. Z ustálené rozhodovací praxe jak stavebních úřadů, tak zejména z ustálené rozhodovací praxe správních soudů vyplývá, že je třeba striktně rozlišovat otázky, jejichž řešení přísluší do jednotlivých (a oddělených) fází procesu probíhajícího podle stavebního zákona, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 108/2011-139, kde se uvádí, cit. „z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvém případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumisťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008 - 81, www.nssoud.cz). Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězící se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, www.nssoud.cz)".

(19) V souvislosti s otázkou ochranného pásma jako takového je možno zmínit např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 35/2013-41, kde se uvádí, cit.: „„hodlali-li žalobci brojit proti novostavbě haly, měli svoji procesní aktivitu směřovat především do územního řízení, kdy byl správními orgány s konečnou platností hodnocen soulad stavebního záměru s podmínkami na využití území, jakož i se specifickými opatřením vyplývajícími z rozhodnutí o ochranném pásmu vodního díla. Pokud však územní rozhodnutí zpochybněno nebylo, je při rozhodování o vydání stavebního povolení určující a stavební úřad z něj musí vycházet. Snáší-li žalobci v řízení stavebním a nyní i v přezkumu stavebního povolení před správními soudy námitky proti souladu stavebního povolení s rozhodnutím o ochranném pásmu, jež svým předmětem spadají do řízení územního, nemohou být tyto námitky důvodné. Správní soudy k nim přihlížet nemohou, ani pokud by se domnívaly, že takové námitky mají šanci na úspěch, neboť opětovný přezkum skutečností relevantních pro zákonnost územního rozhodnutí v řízení stavebním by byl v rozporu s principy, na nichž je stavební zákon založen. Žalobcům lze tedy přisvědčit v tom, že správní orgány jsou povinny k vydanému rozhodnutí o ochranném pásmu vodního zdroje Želivka přihlížet z úřední povinnosti nehledě na to, zda účastník správního řízení námitku souladu záměru stavby s uvedeným rozhodnutím vznesl. Tuto povinnost však správní orgány plní v rámci řízení územního, v němž s konečnou platností rozhodují o umístění záměru do území; přitom zohledňují mj. stanoviska dotčených orgánů státní správy k možnosti umístění záměru stavby

v ochranném pásmu vodního díla v souladu s celospolečenským zájmem na ochraně kvality pitné vody. Ve stavebním řízení správním orgánům opětovné hodnocení otázek souvisejících s umístěním stavby, tedy ani námitek týkajících se souladu stavby s rozhodnutím o ochranném pásmu, nepřísluší".

(20) Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu, podmínky pro umístění stavby jsou s konečnou platností posouzeny v územním řízení. Otázka existence a podmínek ochranného pásma svou povahou spadá do územního řízení, nemůže proto představovat relevantní skutkovou okolnost v řízení stavebním. S tím ostatně koresponduje i pravidlo vyjádřené v § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož platí, že k námitkám účastníků stavebního řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Bez ohledu na to, že ochranné pásmo nebylo v územním řízení zohledněno platí, že stavba byla pravomocně umístěna. Pravomocné územní rozhodnutí stavebníkovi zakládá veřejné subjektivní právo umístit za určitých podmínek na konkrétní místo konkrétní stavbu. Po právní moci územního rozhodnutí může stavebník žádat o vydání stavebního povolení a vzniká mu na základě takové žádosti splňující zákonem stanovené náležitosti – a při splnění všech ostatních zákonných podmínek – právní nárok na vydání stavebního povolení a z tohoto titulu následně právo realizovat stavbu podle ověřené projektové dokumentace zpracované v souladu s územním rozhodnutím, což je stavební úřad povinen ověřit ve stavebním řízení [viz § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Nic na tom nemůže změnit fakt, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2026 korigoval nesprávný úsudek správních orgánů o zániku ochranného pásma ze zákona (jelikož došlo k zániku radioelektrického zařízení, viz § 93 odst. 6 stavebního zákona), a tudíž zde nebyl důvod, aby stavební úřad usnesením ze dne 10. 11. 2022 zastavil řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu. Tato skutečnost není skutkovou novotou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nemůže mít relevantní dopad do řízení stavebního a není tedy s to naplnit důvod pro obnovu stavebního řízení podle § 100 odst. 1 písm. a). Přestože Nejvyšší správní soud dospěl ohledně existence radioelektrického zařízení a jeho ochranného pásma k odlišnému právnímu posouzení skutkového stavu než správní orgány, tento fakt nemůže odůvodňovat jiné řešení otázky v rámci stavebního řízení.

(21) Krajský úřad nevylučuje, že existence ochranného pásma, resp. nerespektování ochranného pásma a jeho podmínek, může být shledáno jako právní vada územního řízení, nemůže se však jednat o vadu stavebního řízení, natož aby tato skutečnost byla s to naplnit důvod pro obnovu řízení (ať již územního, či stavebního). Obnova stavebního řízení nemůže sloužit k nápravě eventuálních právních vad řízení územního, ani eventuálních právních vad řízení stavebního. Krajský úřad poznamenává, že žadatelce bylo z obsahu územního rozhodnutí známo, že stavební úřad nezohlednil existenci, rozsah a podmínky ochranného pásma, zákonnost územního rozhodnutí žadatelka ovšem nezpochybňovala ani podáním řádného opravného prostředku, tudíž ani žalobou podle s. ř. s. a proti stavbě se – s ohledem na ochranné pásmo - vymezila až v řízení stavebním. Skutečnosti, které žadatelka uvádí jakožto důvod pro obnovu řízení, nemohou představovat skutkový omyl ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, žadatelkou tvrzené skutečnosti nepředstavují „nové" skutečnosti či důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které by odůvodňovaly jiné řešení otázky, jež byla předmětem „původního" stavebního řízení, nemohou být proto důvodem pro obnovu řízení a obnovu stavebního nelze povolit.

(22) Krajský úřad neshledal důvod pro obnovu řízení ani podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Zrušené rozhodnutí, tj. usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2022, kterým bylo zastaveno řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma (též zrušené rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 6. 2023, kterým bylo zamítnuto odvolání žadatelky a napadené usnesení stavebního úřadu potvrzeno), jednak samo o sobě z povahy věci není rozhodnutím konstitutivní či deklaratorní povahy, a jednak i s ohledem na shora uvedené by nemohlo mít charakter „podkladového" rozhodnutí pro stavební povolení; usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, nebylo podkladem stavebního řízení, resp. nebylo relevantním podkladem pro vydání stavebního povolení. Podkladovým rozhodnutím pro stavební povolení bylo právě pravomocné územní rozhodnutí. Jakékoliv úvahy, které stavební úřad činil v odůvodnění rozhodnutí (stavebního povolení) ohledně námitky existence ochranného pásma, pokud vycházel ze závěru, že ochranné pásmo radioelektrického zařízení zaniklo, jsou bez významu, byť na závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení odkazuje a podle žadatelky je považuje za závazné. Krajský úřad závěry stavebního úřadu neaproboval, své rozhodnutí nezaložil na skutečnosti zániku ochranného pásma; existenci či neexistenci ochranného pásma nepovažoval za předběžnou otázku a s námitkou týkající se ochranného pásma a jeho podmínek se zabýval toliko v rámci vypořádání odvolacích

námitek žadatelky. Pouze pro úplnost krajský úřad dodává, že otázka (ne)existence ochranného pásma nepředstavuje ve stavebním řízení ani tzv. předběžnou otázku. I pokud by tomu tak teoreticky bylo a jednalo-li by se o otázku, o níž si správní orgán může učinit úsudek [viz § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu] a tato otázka by byla následně vyřešena orgánem veřejné moci odlišně, pak toto odlišné řešení by nebylo možno považovat za skutkovou vadu a nemohlo by se jednat o důvod obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. b).

(23) K dalším skutečnostem uváděným žadatelkou v žádosti o obnovu řízení krajský úřad pouze ve stručnosti konstatuje, že obsah sdělení stavebního úřadu ze dne 23. 4. 2026, ve kterém stavební úřad uvádí, že ve své správní činnosti zohlední závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, pokud se týče ochranného pásma radioelektrického zařízení, je pro posouzení důvodů obnovy stavebního řízení bez významu. Rovněž tak pro posouzení věci není rozhodné, že radioelektrické zařízení je součástí kritické infrastruktury či že žadatelka nadále hodlá radioelektrické zařízení provozovat. Uvádí-li žadatelka, že vydáním stavebního povolení mohlo dojít k porušení podmínek územní studie Husova kolonie - U Rozumova dvora, je nutno konstatovat, že v řízení o povolení stavby stavebnímu úřadu nepřísluší posuzovat soulad stavby s územně plánovací dokumentací, jelikož tato otázka byla závazně posouzena v územním řízení a soulad stavby s územně plánovací dokumentací byl osvědčen vydáním územního rozhodnutí. Tak jako nesprávné posouzení podmínek ochranného pásma, tak i eventuální rozpor s územní studií mohou být právní vadou, ovšem nejsou novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a nemohou být důvodem pro obnovu stavebního řízení.

(24) Krajský úřad uzavírá, že s ohledem na shora uvedené neshledal ani jeden ze zákonných důvodů pro povolení obnovy řízení uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu, proto žádost o povolení obnovy řízení zamítl. K žádosti o přiznání odkladného účinku krajský úřad pro úplnost uvádí, že nebyl-li shledán důvod pro obnovu řízení, nemohl být shledán ani důvod pro přiznání odkladného účinku žádosti.

(25) Účastníkem řízení o žádosti o obnovu řízení je žadatelka. Toto rozhodnutí, jímž se žádost zamítá, se podle § 100 odst. 6 správního řádu oznamuje pouze žadatelce.

Poučení:
Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu pro místní rozvoj, odboru stavebně správnímu, a to podáním učiněným u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad.

JUDr. Pavlína Matulová
právník oddělení krajský stavební úřad

Oznámí se:
Mgr. Karin Konstantinovová, Benediktská č. p. 690/7, 110 00 Praha 1-Staré Město,
zástupce České Radiokomunikace a. s., Skokanská č. p. 2117/1, 169 00 Praha 69, Praha 6-Břevnov

Na vědomí:
Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. č. p. 1/1, 370 01 České Budějovice 1
ACEK BOHEMIA s. r. o., Lucemburská č. p. 1496/8, 130 00 Praha 3-Vinohrady

identifikátor DS: kdib3rr
e-podatelna:posta@kraj-jihocesky.cz
T 386 720 111
www.kraj-jihocesky.cz
IČ: 70890650
DIČ: CZ70890650
U Zimního stadionu 1952/2
370 01 České Budějovice

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 113501/2026
Sp. zn.: OKSU/68274/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 14. 9. 2026

Rozhodnutí

Výroková část:
Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, jako správní orgán příslušný podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („správní řád"), ve spojení s § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o žádosti o obnovu řízení o vydání stavebního povolení pro stavbu*: „Výstavba bytových domů Husova kolonie, U Rozumova dvora - II. etapa, České Budějovice, SO 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace" na pozemcích parc. č. 244/1, 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 360 v katastrálním území České Budějovice 4, vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. ODSH/4780/2024 Sch,* kterou podala obchodní společnost České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovovou, advokátkou, se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha, takto:

žádost o obnovu řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. ODSH/4780/2024 Sch se podle § 100 odst. 6 správního řádu

zamítá.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:
České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6.

Odůvodnění:
(1) Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad (dále též „krajský úřad"), obdržel dne 22. 5. 2026 od obchodní společnosti České Radiokomunikace a. s. (dále též „žadatelka" nebo „společnost") podání označené jako „žádost o obnovu řízení vedeného u Magistrátu města České Budějovice, odbor dopravy a silničního hospodářství pod sp. zn.: ODSH/4780/2024 Sch, č.j.: ODSH/4780/2024 a následně u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, pod sp. zn. OKSU/131850/2024/matu1, č.j.: KUJCK 99600/2025" spolu s žádostí o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení.

(2) Žadatelka se domáhá obnovy řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice, odborem dopravy a silničního hospodářství (dále též „stavební úřad"), pod sp. zn. ODSH/4780/2024, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 26. 6. 2024, č. j. ODSH/4780/2024-12, jímž bylo rozhodnuto o vydání stavebního povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů Husova kolonie, U Rozumova dvora - II. etapa, České Budějovice, SO 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace" na pozemcích parc. č. 244/1, 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 360 v katastrálním území České Budějovice 4 (dále též „stavba" nebo „záměr").

(3) Žadatelčino podání (žádost o obnovu řízení) čítá dvanáct stran textu; krajský úřad v souvislosti s tím předesílá, že do odůvodnění rozhodnutí nepřejímá doslovné znění podání (které je ostatně součástí spisu) a pouze ve stručnosti rekapituluje jeho obsah a žadatelkou tvrzené důvody, pro něž se obnovy řízení domáhá; v tomto řízení totiž krajský úřad především hodnotí, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení a rozhoduje, zda obnovu řízení povolí, nebo žádost o obnovu řízení zamítne.

(4) V čl. 1 žádosti žadatelka rekapituluje některé skutečnosti z předcházejících řízení, uvádí, že byla účastníkem stavebního řízení, v tomto řízení podala řadu námitek, zejména namítala, že stavba má být umístěna v ochranném pásmu radioelektrického zařízení žadatelky, které bylo vymezeno rozhodnutím Krajského národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 13. dubna 1951 do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je radioelektrické zařízení umístěno, tedy pozemků dříve vedených jako parcely č. kat. 791/2 a 789/4 (plocha uvedených pozemků dnes představuje část pozemku parc. č. 365/1), a stavba proto musí nezbytně respektovat podmínky stanovené v rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma, citovala část textu (podmínek) a uváděla, že nevydala souhlasné stanovisko s realizací stavby z důvodu nesplnění podmínek ochranného pásma, trvala na svém nesouhlasu s realizací stavby, stavba může narušit ochranné pásmo a/nebo provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu. Stavební úřad námitky odmítl, dospěl k nesprávnému závěru o neexistenci (zániku) ochranného pásma a vydal stavební povolení. Krajský úřad odvolání žadatelky zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Žadatelka má za to, že existují skutečnosti, resp. rozhodnutí, která odůvodňují obnovu stavebního řízení, uvádí dikci § 100 odst. 1 a 2 správního řádu a cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. listopadu 2020, sp. zn. 5 As 465/2019.

(5) V čl. 2 žádosti žadatelka tvrdí, že jsou naplněny taxativní důvody pro obnovu stavebního řízení podle ustanovení § 100 správního řádu - v souladu s ustanovením § 100 odst. 1 správního řádu vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které jsou v její prospěch a které nemohla v původním řízení uplatnit, resp. došlo ke zrušení rozhodnutí, která byla podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, jež má být obnoveno, tyto skutečnosti současně odůvodňují nové řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí, tj. stavebního povolení; dále v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 správního řádu nedošlo
k uplynutí subjektivní a objektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení. Za podstatnou skutečnost žadatelka označuje rozsudek Nejvyššího správní soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, ze kterého vyplývá, že stavebním úřadem provedené důkazy a závěry se ukázaly nepravdivými a tato jejich nepravdivost byla Nejvyšším správním soudem shledána zcela nesporně a autoritativně. Stavební úřad se tak od závěrů Nejvyššího správního soudu nemůže odchýlit.

(6) Žadatelka jako důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu uvádí vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu, který nabyl právní moci dnem 25. února 2026, přičemž s ohledem na datum jeho vydání nemohla žadatelka uplatnit rozsudek Nejvyššího správního soudu již v původním řízení, tj. ve stavebním řízení. Rozsudek Nejvyššího správnou soudu byl doručen žadatelce dne 25. února 2026. Rozsudek Nejvyššího správního soudu představuje důkaz, který je zcela ve prospěch žadatelky, jelikož Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku zcela jasně konstatoval, že radioelektrické zařízení ani po jeho modernizaci dosud nezaniklo a plní stejnou funkci, v důsledku čehož trvá i jeho ochranné pásmo, ochranné pásmo stanovené rozhodnutím o vyhlášení ochranného pásma stále platí (existuje), závěr správních orgánů (tj. Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města České Budějovice), že radioelektrické zařízení zaniklo, je nesprávný a neobstojí, změna části radioelektrického zařízení nemohla způsobit zánik ochranného pásma.

(7) Důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu spatřuje žadatelka v tom, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu došlo ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, tj. usnesení Magistrátu města České Budějovice ze dne 10. listopadu 2022, č. j. SU/4315/2021-49 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 21. června 2023, č. j. KUJCK 73536/2023, kterým bylo rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice potvrzeno. Na nesprávné závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení výslovně odkazuje a považuje je za závazné. Z výše uvedeného vyplývá, že na obnovu řízení v tomto případě existuje právní nárok, neboť jsou splněny zákonem stanovené podmínky. Rozsudek Nejvyššího správního soudu je způsobilý vést k jinému výsledku otázky řešené

ve stavebním řízení, ve kterém bylo vydáno stavební povolení, a následně v řízení o odvolání žadatelky proti stavebnímu povolení před krajským stavebním úřadem.

(8) Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026 žadatelka dále cituje znění jeho odstavců [52], [55], [70] a [71] a na podporu svého tvrzení, že podkladem pro vydání stavebního povolení bylo přímo zrušené rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, které bylo následně potvrzeno zrušeným rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, cituje žadatelka pasáže z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2024, č. j. ODSH/4780/2024-12, kterým byla povolena stavba a z odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu ze dne 15. 9. 2025, č. j. KUJCK 99600/2025, jenž podle názoru žalobkyně potvrdil nesprávné závěry stavebního úřadu ohledně neexistence, resp. zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma. V důsledku zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž konstatoval, že radioelektrické zařízení existuje a ochranné pásmo nadále trvá, nemůže odůvodnění stavebního povolení a odůvodnění rozhodnutí o odvolání o zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma obstát. Je tím jednoznačně dán důvod pro obnovu stavebního řízení a pro vydání nového rozhodnutí, které bude reflektovat existenci radioelektrického zařízení a ochranného pásma. Žadatelka dále zmiňuje sdělení stavebního úřadu ze dne 23. dubna 2026, ve kterém stavební úřad s ohledem na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu zcela jasně konstatuje, že zohlední existenci radioelektrického zařízení a souvisejícího ochranného pásma také ve všech ukončených správních řízeních, za které lze nepochybně považovat také stavební řízení. Podle žadatelky vydáním stavebního povolení bez udělení jejího souhlasu s realizací stavby v ochranném pásmu současně došlo k porušení podmínek územní studie Husova kolonie – U Rozumova Dvora, z níž zároveň cituje. Realizací stavby na základě stavebního povolení by tak byl narušen, případně zcela vyloučen provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu, slouží svému účelu a žadatelka neplánuje jeho odstranění, žadatelka má oprávnění k využívání radiových kmitočtů rozhlasové služby do 30. 9. 2030. Radioelektrické zařízení je navíc také součástí kritické infrastruktury státu podle krizového zákona a není tedy možné připustit i jen možnost, že k jeho rušení bude docházet. V případě krizových situací a výpadku jiných informačních zdrojů (internet, televize, tisk) může radioelektrické zařízení sloužit jako jediný prostředek informování obyvatelstva v této lokalitě. V obnoveném správním řízení pak musí být při vydání nového stavebního povolení pro stavbu zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma, podmínky ochranného pásma podle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma a současně musí stavební úřad posoudit, zda stavebník získal souhlas žadatelky s realizací stavby v ochranném pásmu.

(9) V čl. 3 žádosti žadatelka žádá o přiznání odkladného účinku žádosti a v čl. 4 závěrem žádá, aby krajský úřad rozhodl o obnově stavebního řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. ODSH/4780/2024 Sch a následně po rozhodnutí o obnově řízení žádá o zahájení nového stavebního řízení, ve kterém bude zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma a podmínky ochranného pásma dle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma.

Podmínky pro projednání žádosti o obnovu řízení:
(10) Jak vyplývá ze shora uvedeného, první z podmínek pro projednání žádosti o obnovu řízení, tj. existence pravomocně ukončeného řízení ve věci, je splněna. Řízení, jehož obnovy se žadatelka domáhá, bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2024, č. j. ODSH/4780/2024-12, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů Husova kolonie, U Rozumova dvora - II. etapa, České Budějovice, SO 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace" na pozemcích parc. č. 244/1, 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím krajského úřadu ze dne 15. 9. 2025, č. j. KUJCK 99600/2025 dnem 24. 9. 2025. Krajský úřad je proto zároveň věcně příslušným správním orgánem k rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení (k rozhodnutí o obnově řízení), jakožto správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, viz § 100 odst. 2 věta poslední správního řádu. Podle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Žadatelka je osobou oprávněnou žádost podat - byla účastníkem řízení, žádost podala včas – v subjektivní i objektivní lhůtě; objektivní tříletá lhůta dosud neuplynula, a přestože žadatelka ničím nedokládá své tvrzení, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, o nějž opírá důvod žádosti o obnovu řízení, jí byl doručen dne
25. 2. 2026, krajský úřad má za to, že žádost o obnovu řízení podala v zachované subjektivní lhůtě, pokud žádost byla krajskému úřadu doručena dne 22. 5. 2026 (krajský úřad poznamenává, že uvedený rozsudek soudu mu byl doručen rovněž dne 25. 2. 2026).

(11) Krajský úřad po vyhodnocení žadatelkou tvrzených důvodů dospěl k závěru, že pro povolení obnovy není splněna další z nutných podmínek, tj. podmínka existence dříve neznámých skutečností nebo důkazů ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, ani podmínka existence rozhodnutí ve smyslu § 100 odst. 1 písm. b), které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno a které bylo zrušeno či změněno, proto žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl.

Nejprve stručný popis stavu věci a řízení, která předcházela žádosti o obnovu řízení:
(12) Stavba stavebního objektu 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace byla (jako součást souboru staveb) spolu s dalšími stavebními objekty – bytové domy a stavby vodních děl - umístěna rozhodnutím stavebního úřadu (Magistrát města České Budějovice, stavební úřad) ze dne 16. 6. 2020, č. j. SU/1538/2020-6 pod označením „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husi, ul. Libničská," na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Žadatelka byla účastníkem územního řízení, stavební úřad s žadatelkou jako s účastníkem řízení jednal, v řízení jí doručoval veškeré písemnosti, tj. byla rovněž adresátem územního rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020; žadatelka měla jako účastník územního řízení možnost uplatňovat svá stanoviska ve věci a hájit svá práva a povinnosti, v řízení však žadatelka aktivní nebyla, žádnou námitku či vyjádření ohledně dotčení své právní sféry (ani co se týče existence ochranného pásma, ani co se týče jiných skutečností) nevznesla, proti územnímu rozhodnutí nepodala odvolání, ačkoliv musela být srozuměna s tím, jakým způsobem stavební úřad naložil s otázkou existence radioelektrického zařízení a s tím souvisejícího ochranného pásma. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 7. 2020. Žadatelka se svou procesní pasivitu následně pokusila zhojit tím, že se neúspěšně domáhala přezkumu rozhodnutí a dále se domáhala obnovy územního řízení. Žádost o obnovu řízení stavební úřad rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. SU/4328/2021-19 zamítl, krajský úřad následně v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022, č. j. KUJCK 81698/2022 odvolání žadatelky zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, protože ve shodě se stavebním úřadem neshledal pro obnovu řízení důvod. Žadatelka nebyla úspěšná ani s podáním žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 13. 7. 2022, viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2023, č. j. 51 A 12/2022-86, kterým soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, ani s kasační stížností proti uvedenému rozsudku, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, č. j. 4 As 158/2023-53, kterým byla kasační stížnost zamítnuta.

(13) K žádosti obchodní společnosti ACEK BOHEMIA s. r. o. Lucemburská 1496/8, Praha 3-Vinohrady (dále též „stavebník") ze dne 21. 3. 2024 vydal stavební úřad rozhodnutím ze dne 26. 6. 2024, č. j. ODSH/4780/2024-12 stavební povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů Husova kolonie, U Rozumova dvora - II. etapa, České Budějovice, SO 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace" na pozemcích parc. č. 244/1, 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Krajský úřad v odvolacím řízení zamítl odvolání žadatelky a rozhodnutím ze dne 15. 9. 2025, č. j. KUJCK 99600/2025 napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Pro úplnost je třeba uvést, že žadatelka se proti rozhodnutí krajského úřadu brání správní žalobou podanou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích; řízení o žalobě k dnešnímu dni ukončeno není.

(14) Stavebník, byť disponoval pravomocným územním rozhodnutím (viz shora), podal dne 5. 7. 2021 stavebnímu úřadu (Magistrátu města České Budějovice, odboru stavební úřad) žádost, kterou označil jako „návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a. s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951" (dále též „žádost o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma"). Stavební úřad řízení o žádosti stavebníka usnesením ze dne 10. 11. 2022, č. j.: SU/4315/2021-49 zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona z r. 2006. Krajský úřad odvolání žadatelky proti tomuto usnesení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUJCK 73536/2023. Po určitých peripetiích, které jsou popsány v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, č. j. 4 As 172/2025-104 Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 6. 2025, č. j. 51 A 30/2023-264, kterým soud žalobu žadatelky proti rozhodnutí krajského úřadu zamítl, rovněž tak zrušil žalobou napadené rozhodnutí krajského úřadu a usnesení stavebního úřadu, jelikož shledal, že nelze učinit závěr o zániku ochranného pásma radioelektrického zařízení vymezeného rozhodnutím z r. 1951, usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení o žádosti o revizi ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního

řádu i rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo toto usnesení potvrzeno, jsou proto nezákonná. Závěrem uvedl, že v dalším řízení bude na stavebním úřadu, aby o žádosti osoby stavebníka o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma meritorně rozhodl, přičemž zohlední změny rádiového vysílače, k nimž došlo od rozhodnutí o jeho ochranném pásmu z roku 1951 (pozn.: všechna uváděná rozhodnutí, vyjma rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 4. 2022, a rozhodnutí správních soudů jsou součástí spisu; žadatelka je s výše uvedenými rozhodnutími a rozsudky obeznámena). Krajskému úřadu je z úřední činnosti známo, že stavebník je vlastníkem i vedlejšího pozemku („sousedícího" s pozemky dotčenými stavbou) nacházejícího se v ochranném pásmu vymezeném rozhodnutím z r. 1951, i z tohoto důvodu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma setrvává a že řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma dosud nebylo stavebním úřadem ukončeno. Krajský úřad po úplnost uvádí, že shora uváděná správní řízení, tj. územní řízení, stavební řízení i řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, jsou vedena podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

K závěru o nedůvodnosti žádosti krajský úřad uvádí:
(15) Pokud se týče obnovy řízení, resp. povolení obnovy řízení na žádost účastníka, je tento institut upraven v § 100 správního řádu. Důvody pro povolení obnovy řízení na žádost jsou obsahem § 100 odst. 1, podle něhož platí, že „řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit*, *anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými,* nebo b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*"

(16) Obnova řízení – na rozdíl od přezkumného řízení - slouží k nápravě skutkových vad a nesprávností, které vyšly najevo po pravomocném ukončení správního řízení. Podmínkou je, že se musí jednat o takové skutečnosti, důkazy či rozhodnutí, které by mohly vést k odlišnému a pro žadatele o obnovu řízení příznivějšímu rozhodnutí ve věci. Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. a), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je situace, za níž vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Jedná se o skutečnosti či důkazy neznámé správnímu orgánu i účastníku řízení, musely existovat před právní mocí rozhodnutí, a tyto skutečnosti či důkazy účastník nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Pojem „dříve neznámá skutečnost" nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (k tomu viz např. žadatelkou zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113; všechny uváděné rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Irelevantní jsou skutečnosti či důkazy, které nastaly po ukončení správního řízení, nikoliv skutečnosti či důkazy, které v průběhu správního řízení existovaly, ale nebylo k nim přihlédnuto. Nepravdivým důkazem je takový důkaz, který svou nepravdivostí znemožňuje správnímu orgánu učinit si pravdivý úsudek o stavu dokazované věci (typicky nepravdivá svědecká výpověď, padělaná či pozměněná listina, záměrně nepravdivý znalecký posudek apod.). Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. b), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je skutečnost, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Zpravidla se jedná o situaci, kdy bylo soudem zrušeno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno, dále se může jednat o rozhodnutí o předběžné otázce podle § 57 odst. 3 správního řádu, podmiňující výrok společného rozhodnutí (vydaný ve společném řízení) nebo je zrušeno závazné stanovisko, kterým bylo pravomocné rozhodnutí podmíněno (podle § 149 odst. 9 správního řádu je zrušení nebo změna závazného stanoviska v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, nabylo právní moci, speciálním důvodem obnovy řízení). Jestliže si správní orgán učiní úsudek o předběžné otázce podle § 57 odst. 1 písm. c) a jestliže je tato otázka následně (po skončení řízení, v němž si správní orgán o ní učinil úsudek) vyřešena odlišně příslušným orgánem veřejné moci, pak tato situace mezi důvod obnovy podle písmene b) nepatří.

(17) V souvislosti s tím je třeba posoudit, co je předmětem správního řízení, které má být obnoveno, resp. co je jeho úkolem, cílem, jaké otázky se v něm řeší, včetně toho, jaké podklady se pro vydání rozhodnutí opatřují, jaká jsou kritéria a podmínky pro to, aby žádosti (v tomto případě o vydání stavebního povolení) mohl správní orgán vyhovět. Krajský úřad podotýká, že rozsah, v jakém správní orgán zjišťuje skutkový stav, vyplývá obecně ze správního řádu, podle jehož § 3 platí, že „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje

správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2." Náležitosti žádosti o vydání stavebního povolení, proces projednávání a jeho výsledek (stavební povolení) jsou upraveny stavebním zákonem (zákon č. 183/2006 Sb.) v § 108 a násl. Postup při přezkumu žádosti o stavební povolení je upraven v § 111 stavebního zákona; k přezkumu žádosti stavebnímu úřadu slouží především projektová dokumentace a stanoviska dotčených orgánů a stavební úřad zkoumá žádost a podklady z hlediska, zda stavbu lze podle nich provést a užívat. Stavební úřad (mimo jiné) ověřuje, zda předložená projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím. Právě žádost a její podklady představují relevantní podklady a skutečnosti sloužící stavebnímu úřadu k přezkoumání a hodnocení záměru z hledisek uvedených v § 111 stavebního.

(18) Stavební zákon z r. 2006 je založen na principu návaznosti jednotlivých fází (procesů) - od pořizování územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení až po kolaudaci. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních fází (procesů). Pro všechny fáze je typická tzv. koncentrace řízení, která omezuje okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet, a to právě kvůli rozdílnému předmětu řízení. Ve stavebním řízení se nepřihlíží k námitkám, které byly anebo mohly být vzneseny v územním řízení, při projednávání regulačního či územního plánu. Z ustálené rozhodovací praxe jak stavebních úřadů, tak zejména z ustálené rozhodovací praxe správních soudů vyplývá, že je třeba striktně rozlišovat otázky, jejichž řešení přísluší do jednotlivých (a oddělených) fází procesu probíhajícího podle stavebního zákona, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 108/2011-139, kde se uvádí, cit. „z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvém případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumisťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008 - 81, www.nssoud.cz). Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězící se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, www.nssoud.cz)".

(19) V souvislosti s otázkou ochranného pásma jako takového je možno zmínit např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 35/2013-41, kde se uvádí, cit.: „„hodlali-li žalobci brojit proti novostavbě haly, měli svoji procesní aktivitu směřovat především do územního řízení, kdy byl správními orgány s konečnou platností hodnocen soulad stavebního záměru s podmínkami na využití území, jakož i se specifickými opatřením vyplývajícími z rozhodnutí o ochranném pásmu vodního díla. Pokud však územní rozhodnutí zpochybněno nebylo, je při rozhodování o vydání stavebního povolení určující a stavební úřad z něj musí vycházet. Snáší-li žalobci v řízení stavebním a nyní i v přezkumu stavebního povolení před správními soudy námitky proti souladu stavebního povolení s rozhodnutím o ochranném pásmu, jež svým předmětem spadají do řízení územního, nemohou být tyto námitky důvodné. Správní soudy k nim přihlížet nemohou, ani pokud by se domnívaly, že takové námitky mají šanci na úspěch, neboť opětovný přezkum skutečností relevantních pro zákonnost územního rozhodnutí v řízení stavebním by byl v rozporu s principy, na nichž je stavební zákon založen. Žalobcům lze tedy přisvědčit v tom, že správní orgány jsou povinny k vydanému rozhodnutí o ochranném pásmu vodního zdroje Želivka přihlížet z úřední povinnosti nehledě na to, zda účastník správního řízení námitku souladu záměru stavby s uvedeným rozhodnutím vznesl. Tuto povinnost však správní orgány plní v rámci řízení územního, v němž s konečnou platností rozhodují o umístění záměru do území; přitom zohledňují mj. stanoviska dotčených orgánů státní správy k možnosti umístění záměru stavby
v ochranném pásmu vodního díla v souladu s celospolečenským zájmem na ochraně kvality pitné vody. Ve stavebním řízení správním orgánům opětovné hodnocení otázek souvisejících s umístěním stavby, tedy ani námitek týkajících se souladu stavby s rozhodnutím o ochranném pásmu, nepřísluší".

(20) Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu, podmínky pro umístění stavby jsou s konečnou platností posouzeny v územním řízení. Otázka existence a podmínek ochranného pásma svou povahou spadá do územního řízení, nemůže proto představovat relevantní skutkovou okolnost v řízení stavebním. S tím ostatně koresponduje i pravidlo vyjádřené v § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož platí, že k námitkám účastníků stavebního řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Bez ohledu na to, že ochranné pásmo nebylo v územním řízení zohledněno platí, že stavba byla pravomocně umístěna. Pravomocné územní rozhodnutí stavebníkovi zakládá veřejné subjektivní právo umístit za určitých podmínek na konkrétní místo konkrétní stavbu. Po právní moci územního rozhodnutí může stavebník žádat o vydání stavebního povolení a vzniká mu na základě takové žádosti splňující zákonem stanovené náležitosti – a při splnění všech ostatních zákonných podmínek – právní nárok na vydání stavebního povolení a z tohoto titulu následně právo realizovat stavbu podle ověřené projektové dokumentace zpracované v souladu s územním rozhodnutím, což je stavební úřad povinen ověřit ve stavebním řízení [viz § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Nic na tom nemůže změnit fakt, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2026 korigoval nesprávný úsudek správních orgánů o zániku ochranného pásma ze zákona (jelikož došlo k zániku radioelektrického zařízení, viz § 93 odst. 6 stavebního zákona), a tudíž zde nebyl důvod, aby stavební úřad usnesením ze dne 10. 11. 2022 zastavil řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu. Tato skutečnost není skutkovou novotou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nemůže mít relevantní dopad do řízení stavebního a není tedy s to naplnit důvod pro obnovu stavebního řízení podle § 100 odst. 1 písm. a). Přestože Nejvyšší správní soud dospěl ohledně existence radioelektrického zařízení a jeho ochranného pásma k odlišnému právnímu posouzení skutkového stavu než správní orgány, tento fakt nemůže odůvodňovat jiné řešení otázky v rámci stavebního řízení.

(21) Krajský úřad nevylučuje, že existence ochranného pásma, resp. nerespektování ochranného pásma a jeho podmínek, může být shledáno jako právní vada územního řízení, nemůže se však jednat o vadu stavebního řízení, natož aby tato skutečnost byla s to naplnit důvod pro obnovu řízení (ať již územního, či stavebního). Obnova stavebního řízení nemůže sloužit k nápravě eventuálních právních vad řízení územního, ani eventuálních právních vad řízení stavebního. Krajský úřad poznamenává, že žadatelce bylo z obsahu územního rozhodnutí známo, že stavební úřad nezohlednil existenci, rozsah a podmínky ochranného pásma, zákonnost územního rozhodnutí žadatelka ovšem nezpochybňovala ani podáním řádného opravného prostředku, tudíž ani žalobou podle s. ř. s. a proti stavbě se – s ohledem na ochranné pásmo - vymezila až v řízení stavebním. Skutečnosti, které žadatelka uvádí jakožto důvod pro obnovu řízení, nemohou představovat skutkový omyl ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, žadatelkou tvrzené skutečnosti nepředstavují „nové" skutečnosti či důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které by odůvodňovaly jiné řešení otázky, jež byla předmětem „původního" stavebního řízení, nemohou být proto důvodem pro obnovu řízení a obnovu stavebního nelze povolit.

(22) Krajský úřad neshledal důvod pro obnovu řízení ani podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Zrušené rozhodnutí, tj. usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2022, kterým bylo zastaveno řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma (též zrušené rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 6. 2023, kterým bylo zamítnuto odvolání žadatelky a napadené usnesení stavebního úřadu potvrzeno), jednak samo o sobě z povahy věci není rozhodnutím konstitutivní či deklaratorní povahy, a jednak i s ohledem na shora uvedené by nemohlo mít charakter „podkladového" rozhodnutí pro stavební povolení; usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, nebylo podkladem stavebního řízení, resp. nebylo relevantním podkladem pro vydání stavebního povolení. Podkladovým rozhodnutím pro stavební povolení bylo právě pravomocné územní rozhodnutí. Jakékoliv úvahy, které stavební úřad činil v odůvodnění rozhodnutí (stavebního povolení) ohledně námitky existence ochranného pásma, pokud vycházel z (nesprávného) závěru, že ochranné pásmo radioelektrického zařízení zaniklo, jsou bez významu, byť na závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení odkazuje a podle žadatelky je považuje za závazné. Krajský úřad závěry stavebního úřadu neaproboval, ohledně zpochybnění samotné existence ochranného pásma se sice ztotožnil s právním názorem stavebního úřadu, své rozhodnutí však nezaložil na skutečnosti zániku ochranného pásma; existenci či neexistenci ochranného pásma nepovažoval za předběžnou otázku a s námitkou týkající se ochranného pásma a jeho podmínek se zabýval toliko v rámci vypořádání odvolacích námitek žadatelky. Pouze pro úplnost krajský úřad dodává, že otázka (ne)existence ochranného pásma nepředstavuje ve stavebním řízení ani tzv. předběžnou otázku. I pokud by tomu tak teoreticky bylo a jednalo-li by se o otázku, o níž si správní orgán může učinit úsudek [viz § 57 odst.

1 písm. c) správního řádu] a tato otázka by byla následně vyřešena orgánem veřejné moci odlišně, pak toto odlišné řešení by nebylo možno považovat za skutkovou vadu a nemohlo by se jednat o důvod obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. b).

(23) K dalším skutečnostem uváděným žadatelkou v žádosti o obnovu řízení krajský úřad pouze ve stručnosti konstatuje, že obsah sdělení stavebního úřadu ze dne 23. 4. 2026, ve kterém stavební úřad uvádí, že ve své správní činnosti zohlední závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, pokud se týče ochranného pásma radioelektrického zařízení, je pro posouzení důvodů obnovy stavebního řízení bez významu. Rovněž tak pro posouzení věci není rozhodné, že radioelektrické zařízení je součástí kritické infrastruktury či že žadatelka nadále hodlá radioelektrické zařízení provozovat. Uvádí-li žadatelka, že vydáním stavebního povolení mohlo dojít k porušení podmínek územní studie Husova kolonie - U Rozumova dvora, je nutno konstatovat, že v řízení o povolení stavby stavebnímu úřadu nepřísluší posuzovat soulad stavby s územně plánovací dokumentací, jelikož tato otázka byla závazně posouzena v územním řízení a soulad stavby s územně plánovací dokumentací byl osvědčen vydáním územního rozhodnutí. Tak jako nesprávné posouzení podmínek ochranného pásma, tak i eventuální rozpor s územní studií mohou být právní vadou, ovšem nejsou novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a nemohou být důvodem pro obnovu stavebního řízení.

(24) Krajský úřad uzavírá, že s ohledem na shora uvedené neshledal ani jeden ze zákonných důvodů pro povolení obnovy řízení uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu, proto žádost o povolení obnovy řízení zamítl. K žádosti o přiznání odkladného účinku krajský úřad pro úplnost uvádí, že nebyl-li shledán důvod pro obnovu řízení, nemohl být shledán ani důvod pro přiznání odkladného účinku žádosti.

(25) Účastníkem řízení o žádosti o obnovu řízení je žadatelka. Toto rozhodnutí, jímž se žádost zamítá, se podle § 100 odst. 6 správního řádu oznamuje pouze žadatelce.

Poučení:
Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu pro místní rozvoj, odboru stavebně správnímu, a to podáním učiněným u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad.

JUDr. Pavlína Matulová
právník oddělení krajský stavební úřad

Oznámí se:
Mgr. Karin Konstantinovová, Benediktská č .p. 690/7, 110 00 Praha 1-Staré Město,
zástupce České Radiokomunikace a. s., Skokanská č. p. 2117/1, Praha 6-Břevnov, 169 00 Praha 69

Na vědomí:
Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. č. p. 1/1, 370 01 České Budějovice 1
ACEK BOHEMIA s. r. o., Lucemburská č. p. 1496/8, 130 00 Praha 3-Vinohrady

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 113830/2026
Sp. zn.: OKSU/68265/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 14. 9. 2026

Rozhodnutí

Výroková část:
Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, jako správní orgán příslušný podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („správní řád"), ve spojení s § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o žádosti o obnovu řízení o vydání stavebního povolení pro stavbu*: „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury Husova kolonie U Rozumova Dvora – II. etapa", SO 04 Venkovní kanalizace a kanalizační přípojka (dešťová), SO 05 Prodloužení veřejné kanalizace (splašková) a SO 07 Prodloužení veřejného vodovodu na pozemcích p. č. 354/1, 354/2, 354/7, 354/10, 353, 360, 352, 325 v k. ú. České Budějovice 4*, vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. OOPZ/11970/2023/Pak, kterou podala obchodní společnost České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovovou, advokátkou, se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha, takto:

žádost o obnovu řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod sp. zn. OOPZ/11970/2023/Pak se podle § 100 odst. 6 správního řádu

zamítá.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:
České Radiokomunikace a. s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6.

Odůvodnění:
(1) Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad (dále též „krajský úřad"), obdržel dne 22. 5. 2026 od obchodní společnosti České Radiokomunikace a. s. (dále též „žadatelka" nebo „společnost") podání označené jako „Žádost o obnovu řízení vedeného u Magistrátu města České Budějovice, odbor ochrany životního prostředí pod sp. zn.: OOZP/11970/2023/Pak, č.j.: OOZP/11970-4/2023/Pak a následně u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, pod sp. zn. OKSU 131851/2024/haza SS, č.j.: KUJCK 24135/2026" spolu s žádostí o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení.

(2) Žadatelka se domáhá obnovy řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice, odborem ochrany životního prostředí (dále též „stavební úřad"), pod sp. zn. OOPZ/11970/2023/Pak, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 26. 6. 2024, č. j. OOZP/11970-4/2023/Pak, jímž bylo rozhodnuto o vydání stavebního povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury Husova kolonie U Rozumova Dvora – II. etapa", SO 04 Venkovní kanalizace a kanalizační přípojka (dešťová), SO 05 Prodloužení veřejné kanalizace (splašková) a SO 07 Prodloužení veřejného

vodovodu na pozemcích p. č. 354/1, 354/2, 354/7, 354/10, 353, 360, 352, 325 v k. ú. České Budějovice 4 (dále též „stavba" nebo „záměr").

(3) Žadatelčino podání (žádost o obnovu řízení) čítá třináct stran textu; krajský úřad v souvislosti s tím předesílá, že do odůvodnění rozhodnutí nepřejímá doslovné znění podání (které je ostatně součástí spisu) a pouze ve stručnosti rekapituluje jeho obsah a žadatelkou tvrzené důvody, pro něž se obnovy řízení domáhá; v tomto řízení totiž krajský úřad především hodnotí, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení a rozhoduje, zda obnovu řízení povolí, nebo žádost o obnovu řízení zamítne.

(4) V čl. 1 žádosti žadatelka rekapituluje některé skutečnosti z předcházejících řízení, uvádí, že byla účastníkem stavebního řízení, v tomto řízení podala řadu námitek, zejména namítala, že stavba má být umístěna v ochranném pásmu radioelektrického zařízení žadatelky, které bylo vymezeno rozhodnutím Krajského národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 13. dubna 1951 do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je radioelektrické zařízení umístěno, tedy pozemků dříve vedených jako parcely č. kat. 791/2 a 789/4 (plocha uvedených pozemků dnes představuje část pozemku parc. č. 365/1), a stavba proto musí nezbytně respektovat podmínky stanovené v rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma, citovala část textu (podmínek) a uváděla, že nevydala souhlasné stanovisko s realizací stavby z důvodu nesplnění podmínek ochranného pásma, trvala na svém nesouhlasu s realizací stavby, stavba může narušit ochranné pásmo a/nebo provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu. Stavební úřad námitky odmítl, dospěl k nesprávnému závěru o neexistenci (zániku) ochranného pásma a vydal stavební povolení. Krajský úřad odvolání žadatelky zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Žadatelka má za to, že existují skutečnosti, resp. rozhodnutí, která odůvodňují obnovu stavebního řízení, uvádí dikci § 100 odst. 1 a 2 správního řádu a cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. listopadu 2020, sp. zn. 5 As 465/2019.

(5) V čl. 2 žádosti žadatelka tvrdí, že jsou naplněny taxativní důvody pro obnovu stavebního řízení podle ustanovení § 100 správního řádu - v souladu s ustanovením § 100 odst. 1 správního řádu vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které jsou v její prospěch a které nemohla v původním řízení uplatnit, resp. došlo ke zrušení rozhodnutí, která byla podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, jež má být obnoveno, tyto skutečnosti současně odůvodňují nové řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí, tj. stavebního povolení; dále v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 správního řádu nedošlo
k uplynutí subjektivní a objektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení. Za podstatnou skutečnost žadatelka označuje rozsudek Nejvyššího správní soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, ze kterého vyplývá, že stavebním úřadem provedené důkazy a závěry se ukázaly nepravdivými a tato jejich nepravdivost byla Nejvyšším správním soudem shledána zcela nesporně a autoritativně. Stavební úřad se tak od závěrů Nejvyššího správního soudu nemůže odchýlit.

(6) Žadatelka jako důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu uvádí vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu, který nabyl právní moci dnem 25. února 2026, přičemž s ohledem na datum jeho vydání nemohla žadatelka uplatnit rozsudek Nejvyššího správního soudu již v původním řízení, tj. ve stavebním řízení. Rozsudek Nejvyššího správnou soudu byl doručen žadatelce dne 25. února 2026. Rozsudek Nejvyššího správního soudu představuje důkaz, který je zcela ve prospěch žadatelky, jelikož Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku zcela jasně konstatoval, že radioelektrické zařízení ani po jeho modernizaci dosud nezaniklo a plní stejnou funkci, v důsledku čehož trvá i jeho ochranné pásmo, ochranné pásmo stanovené rozhodnutím o vyhlášení ochranného pásma stále platí (existuje), závěr správních orgánů (tj. Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města České Budějovice), že radioelektrické zařízení zaniklo, je nesprávný a neobstojí, změna části radioelektrického zařízení nemohla způsobit zánik ochranného pásma.

(7) Důvod pro obnovu řízení podle ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu spatřuje žadatelka v tom, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu došlo ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem stavebního povolení vydaného ve stavebním řízení, tj. usnesení Magistrátu města České Budějovice ze dne 10. listopadu 2022, č. j. SU/4315/2021-49 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 21. června 2023, č. j. KUJCK 73536/2023, kterým bylo rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice potvrzeno. Na nesprávné závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení výslovně odkazuje a považuje je za závazné. Z výše uvedeného vyplývá, že na obnovu řízení v tomto případě existuje právní nárok, neboť jsou splněny zákonem

stanovené podmínky. Rozsudek Nejvyššího správního soudu je způsobilý vést k jinému výsledku otázky řešené ve stavebním řízení, ve kterém bylo vydáno stavební povolení, a následně v řízení o odvolání žadatelky proti stavebnímu povolení před krajským stavebním úřadem.

(8) Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026 žadatelka dále cituje znění jeho odstavců [52], [55], [70] a [71] a na podporu svého tvrzení, že podkladem pro vydání stavebního povolení bylo přímo zrušené rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, které bylo následně potvrzeno zrušeným rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, cituje žadatelka pasáže z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 4. 2024, č. j. OOZP/11970-4/2023/Pak, kterým byla povolena stavba a z odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19. 2. 2026, č. j. KUJCK 24135/2026, jenž podle názoru žalobkyně potvrdil nesprávné závěry stavebního úřadu ohledně neexistence, resp. zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma. V důsledku zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž konstatoval, že radioelektrické zařízení existuje a ochranné pásmo nadále trvá, nemůže odůvodnění stavebního povolení a odůvodnění rozhodnutí o odvolání o zániku radioelektrického zařízení a ochranného pásma obstát. Je tím jednoznačně dán důvod pro obnovu stavebního řízení a pro vydání nového rozhodnutí, které bude reflektovat existenci radioelektrického zařízení a ochranného pásma. Žadatelka dále zmiňuje sdělení stavebního úřadu ze dne 23. dubna 2026, ve kterém stavební úřad s ohledem na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu zcela jasně konstatuje, že zohlední existenci radioelektrického zařízení a souvisejícího ochranného pásma také ve všech ukončených správních řízeních, za které lze nepochybně považovat také stavební řízení. Podle žadatelky vydáním stavebního povolení bez udělení jejího souhlasu s realizací stavby v ochranném pásmu současně došlo k porušení podmínek územní studie Husova kolonie – U Rozumova Dvora, z níž zároveň cituje. Realizací stavby na základě stavebního povolení by tak byl narušen, případně zcela vyloučen provoz radioelektrického zařízení, které je i nadále v provozu, slouží svému účelu a žadatelka neplánuje jeho odstranění, žadatelka má oprávnění k využívání radiových kmitočtů rozhlasové služby do 30. 9. 2030. Radioelektrické zařízení je navíc také součástí kritické infrastruktury státu podle krizového zákona a není tedy možné připustit i jen možnost, že k jeho rušení bude docházet. V případě krizových situací a výpadku jiných informačních zdrojů (internet, televize, tisk) může radioelektrické zařízení sloužit jako jediný prostředek informování obyvatelstva v této lokalitě. V obnoveném správním řízení pak musí být při vydání nového stavebního povolení pro stavbu zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma, podmínky ochranného pásma podle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma a současně musí stavební úřad posoudit, zda stavebník získal souhlas žadatelky s realizací stavby v ochranném pásmu.

(9) V čl. 3 žádosti žadatelka žádá o přiznání odkladného účinku žádosti a v čl. 4 závěrem žádá, aby krajský úřad rozhodl o obnově stavebního řízení vedeného Magistrátem města České Budějovice pod OOPZ/11970/2023/Pak a následně po rozhodnutí o obnově řízení žádá o zahájení nového stavebního řízení, ve kterém bude zcela zohledněna existence radioelektrického zařízení, existence ochranného pásma a podmínky ochranného pásma dle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma.

Podmínky pro projednání žádosti o obnovu řízení:

(10) Jak vyplývá ze shora uvedeného, první z podmínek pro projednání žádosti o obnovu řízení, tj. existence pravomocně ukončeného řízení ve věci, je splněna. Řízení, jehož obnovy se žadatelka domáhá, bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2024, č. j. OOZP/11970-4/2023/Pak, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury Husova kolonie U Rozumova Dvora – II. etapa", SO 04 Venkovní kanalizace a kanalizační přípojka (dešťová), SO 05 Prodloužení veřejné kanalizace (splašková) a SO 07 Prodloužení veřejného vodovodu na pozemcích p. č. 354/1, 354/2, 354/7, 354/10, 353, 360, 352, 325 v k. ú. České Budějovice 4. Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s rozhodnutím krajského úřadu ze dne 19. 2. 2026, č. j. KUJCK 24135/2026 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 10. 4. 2026, č. j. KUJCK 46822/2026) dnem 23. 2. 2026. Krajský úřad je proto zároveň věcně příslušným správním orgánem k rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení (k rozhodnutí o obnově řízení), jakožto správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, viz § 100 odst. 2 věta poslední správního řádu. Podle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Žadatelka je osobou oprávněnou žádost podat - byla účastníkem řízení, žádost podala včas – v subjektivní i objektivní lhůtě; objektivní tříletá lhůta dosud neuplynula, a přestože žadatelka ničím nedokládá své tvrzení, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. února 2026, č. j. 4 As 172/2025-104, o nějž opírá důvod žádosti o obnovu řízení, jí byl doručen dne 25. 2. 2026, krajský úřad má za to, že žádost

o obnovu řízení podala v zachované subjektivní lhůtě, pokud žádost byla krajskému úřadu doručena dne 22. 5. 2026 (krajský úřad poznamenává, že uvedený rozsudek soudu mu byl doručen rovněž dne 25. 2. 2026).

(11) Krajský úřad po vyhodnocení žadatelkou tvrzených důvodů dospěl k závěru, že pro povolení obnovy není splněna další z nutných podmínek, tj. podmínka existence dříve neznámých skutečností nebo důkazů ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, ani podmínka existence rozhodnutí ve smyslu § 100 odst. 1 písm. b), které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno a které bylo zrušeno či změněno, proto žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl.

Nejprve stručný popis stavu věci a řízení, která předcházela žádosti o obnovu řízení:
(12) Stavba stavebního objektu 02 Parkovací plochy, zpevněné plochy a komunikace byla (jako součást souboru staveb) spolu s dalšími stavebními objekty – bytové domy a stavby vodních děl - umístěna rozhodnutím stavebního úřadu (Magistrát města České Budějovice, stavební úřad) ze dne 16. 6. 2020, č. j. SU/1538/2020-6 pod označením „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husi, ul. Libničská," na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Žadatelka byla účastníkem územního řízení, stavební úřad s žadatelkou jako s účastníkem řízení jednal, v řízení jí doručoval veškeré písemnosti, tj. byla rovněž adresátem územního rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020; žadatelka měla jako účastník územního řízení možnost uplatňovat svá stanoviska ve věci a hájit svá práva a povinnosti, v řízení však žadatelka aktivní nebyla, žádnou námitku či vyjádření ohledně dotčení své právní sféry (ani co se týče existence ochranného pásma, ani co se týče jiných skutečností) nevznesla, proti územnímu rozhodnutí nepodala odvolání, ačkoliv musela být srozuměna s tím, jakým způsobem stavební úřad naložil s otázkou existence radioelektrického zařízení a s tím souvisejícího ochranného pásma. Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 7. 2020. Žadatelka se svou procesní pasivitu následně pokusila zhojit tím, že se neúspěšně domáhala přezkumu rozhodnutí a dále se domáhala obnovy územního řízení. Žádost o obnovu řízení stavební úřad rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. SU/4328/2021-19 zamítl, krajský úřad následně v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022, č. j. KUJCK 81698/2022 odvolání žadatelky zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil, protože ve shodě se stavebním úřadem neshledal pro obnovu řízení důvod. Žadatelka nebyla úspěšná ani s podáním žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 13. 7. 2022, viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2023, č. j. 51 A 12/2022-86, kterým soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, ani s kasační stížností proti uvedenému rozsudku, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, č. j. 4 As 158/2023-53, kterým byla kasační stížnost zamítnuta.

(13) K žádosti obchodní společnosti ACEK BOHEMIA s. r. o. Lucemburská 1496/8, Praha 3-Vinohrady (dále též „stavebník") ze dne 16. 11. 2023 vydal stavební úřad rozhodnutím ze dne 26. 6. 2024, č. j. OOZP/11970-4/2023/Pak stavební povolení pro stavbu nazvanou jako „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury Husova kolonie U Rozumova Dvora – II. etapa", SO 04 Venkovní kanalizace a kanalizační přípojka (dešťová), SO 05 Prodloužení veřejné kanalizace (splašková) a SO 07 Prodloužení veřejného vodovodu na pozemcích p. č. 354/1, 354/2, 354/7, 354/10, 353, 360, 352, 325 v k. ú. České Budějovice 4. Krajský úřad v odvolacím řízení zamítl odvolání žadatelky a rozhodnutím ze dne 19. 2. 2026, č. j. KUJCK 24135/2026 napadené rozhodnutí stavebního úřadu zčásti změnil (mimo jiné do rozhodnutí vložil novou podmínku č. 8. „Pozemek p. č. 354/1 přetíná paprsek radioreleového spoje 2 (CBCT CBOS) ve výšce cca 17 m. Jestliže stavebník zjistí, že použitá mechanizace při výstavbě vodních děl vodovodu nebo kanalizací může i krátkodobě narušit trasu tohoto paprsku, je povinen kontaktovat České Radiokomunikace a.s., k zajištění vyvolané úpravy sítě") a ve zbytku potvrdil. Pro úplnost je třeba uvést, že žadatelka se proti rozhodnutí krajského úřadu brání správní žalobou podanou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích; řízení o žalobě k dnešnímu dni ukončeno není.

(14) Stavebník, byť disponoval pravomocným územním rozhodnutím (viz shora), podal dne 5. 7. 2021 stavebnímu úřadu (Magistrátu města České Budějovice, odboru stavební úřad) žádost, kterou označil jako „návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a. s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951" (dále též „žádost o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma"). Stavební úřad řízení o žádosti stavebníka usnesením ze dne

10. 11. 2022, č. j.: SU/4315/2021-49 zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona z r. 2006. Krajský úřad odvolání žadatelky proti tomuto usnesení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUJCK 73536/2023. Po určitých peripetiích, které jsou popsány v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, č. j. 4 As 172/2025-104 Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 6. 2025, č. j. 51 A 30/2023-264, kterým soud žalobu žadatelky proti rozhodnutí krajského úřadu zamítl, rovněž tak zrušil žalobou napadené rozhodnutí krajského úřadu a usnesení stavebního úřadu, jelikož shledal, že nelze učinit závěr o zániku ochranného pásma radioelektrického zařízení vymezeného rozhodnutím z r. 1951, usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení o žádosti o revizi ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu i rozhodnutí krajského úřadu, kterým bylo toto usnesení potvrzeno, jsou proto nezákonná. Závěrem uvedl, že v dalším řízení bude na stavebním úřadu, aby o žádosti osoby stavebníka o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma meritorně rozhodl, přičemž zohlední změny rádiového vysílače, k nimž došlo od rozhodnutí o jeho ochranném pásmu z roku 1951 (pozn.: všechna uváděná rozhodnutí, vyjma rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 4. 2022, a rozhodnutí správních soudů jsou součástí spisu; žadatelka je s výše uvedenými rozhodnutími a rozsudky obeznámena). Krajskému úřadu je z úřední činnosti známo, že stavebník je vlastníkem i vedlejšího pozemku („sousedícího" s pozemky dotčenými stavbou) nacházejícího se v ochranném pásmu vymezeném rozhodnutím z r. 1951, i z tohoto důvodu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma setrvává a že řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma dosud nebylo stavebním úřadem ukončeno. Krajský úřad po úplnost uvádí, že shora uváděná správní řízení, tj. územní řízení, stavební řízení i řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, jsou vedena podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

K závěru o nedůvodnosti žádosti krajský úřad uvádí:
(15) Pokud se týče obnovy řízení, resp. povolení obnovy řízení na žádost účastníka, je tento institut upraven v § 100 správního řádu. Důvody pro povolení obnovy řízení na žádost jsou obsahem § 100 odst. 1, podle něhož platí, že „řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit*, *anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými,* nebo b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*"

(16) Obnova řízení – na rozdíl od přezkumného řízení - slouží k nápravě skutkových vad a nesprávností, které vyšly najevo po pravomocném ukončení správního řízení. Podmínkou je, že se musí jednat o takové skutečnosti, důkazy či rozhodnutí, které by mohly vést k odlišnému a pro žadatele o obnovu řízení příznivějšímu rozhodnutí ve věci. Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. a), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je situace, za níž vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Jedná se o skutečnosti či důkazy neznámé správnímu orgánu i účastníku řízení, musely existovat před právní mocí rozhodnutí, a tyto skutečnosti či důkazy účastník nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Pojem „dříve neznámá skutečnost" nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (k tomu viz např. žadatelkou zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113; všechny uváděné rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Irelevantní jsou skutečnosti či důkazy, které nastaly po ukončení správního řízení, nikoliv skutečnosti či důkazy, které v průběhu správního řízení existovaly, ale nebylo k nim přihlédnuto. Nepravdivým důkazem je takový důkaz, který svou nepravdivostí znemožňuje správnímu orgánu učinit si pravdivý úsudek o stavu dokazované věci (typicky nepravdivá svědecká výpověď, padělaná či pozměněná listina, záměrně nepravdivý znalecký posudek apod.). Důvodem podle § 100 odst. 1 písm. b), na jehož základě lze na žádost účastníka řízení obnovit, je skutečnost, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Zpravidla se jedná o situaci, kdy bylo soudem zrušeno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno, dále se může jednat o rozhodnutí o předběžné otázce podle § 57 odst. 3 správního řádu, podmiňující výrok společného rozhodnutí (vydaný ve společném řízení) nebo je zrušeno závazné stanovisko, kterým bylo pravomocné rozhodnutí podmíněno (podle § 149 odst. 9 správního řádu je zrušení nebo změna závazného stanoviska v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, nabylo právní moci, speciálním důvodem obnovy řízení). Jestliže si správní orgán učiní úsudek o předběžné otázce podle

§ 57 odst. 1 písm. c) a jestliže je tato otázka následně (po skončení řízení, v němž si správní orgán o ní učinil úsudek) vyřešena odlišně příslušným orgánem veřejné moci, pak tato situace mezi důvod obnovy podle písmene b) nepatří.

(17) V souvislosti s tím je třeba posoudit, co je předmětem správního řízení, které má být obnoveno, resp. co je jeho úkolem, cílem, jaké otázky se v něm řeší, včetně toho, jaké podklady se pro vydání rozhodnutí opatřují, jaká jsou kritéria a podmínky pro to, aby žádosti (v tomto případě o vydání stavebního povolení) mohl správní orgán vyhovět. Krajský úřad podotýká, že rozsah, v jakém správní orgán zjišťuje skutkový stav, vyplývá obecně ze správního řádu, podle jehož § 3 platí, že „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2." Náležitosti žádosti o vydání stavebního povolení, proces projednávání a jeho výsledek (stavební povolení) jsou upraveny stavebním zákonem (zákon č. 183/2006 Sb.) v § 108 a násl. Postup při přezkumu žádosti o stavební povolení je upraven v § 111 stavebního zákona; k přezkumu žádosti stavebnímu úřadu slouží především projektová dokumentace a stanoviska dotčených orgánů a stavební úřad zkoumá žádost a podklady z hlediska, zda stavbu lze podle nich provést a užívat. Stavební úřad (mimo jiné) ověřuje, zda předložená projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím. Právě žádost a její podklady představují relevantní podklady a skutečnosti sloužící stavebnímu úřadu k přezkoumání a hodnocení záměru z hledisek uvedených v § 111 stavebního.

(18) Stavební zákon z r. 2006 je založen na principu návaznosti jednotlivých fází (procesů) - od pořizování územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení až po kolaudaci. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních fází (procesů). Pro všechny fáze je typická tzv. koncentrace řízení, která omezuje okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet, a to právě kvůli rozdílnému předmětu řízení. Ve stavebním řízení se nepřihlíží k námitkám, které byly anebo mohly být vzneseny v územním řízení, při projednávání regulačního či územního plánu. Z ustálené rozhodovací praxe jak stavebních úřadů, tak zejména z ustálené rozhodovací praxe správních soudů vyplývá, že je třeba striktně rozlišovat otázky, jejichž řešení přísluší do jednotlivých (a oddělených) fází procesu probíhajícího podle stavebního zákona, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 108/2011-139, kde se uvádí, cit. „z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvém případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumisťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008 - 81, www.nssoud.cz). Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězící se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, www.nssoud.cz)".

(19) V souvislosti s otázkou ochranného pásma jako takového je možno zmínit např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 35/2013-41, kde se uvádí, cit.: „„hodlali-li žalobci brojit proti novostavbě haly, měli svoji procesní aktivitu směřovat především do územního řízení, kdy byl správními orgány s konečnou platností hodnocen soulad stavebního záměru s podmínkami na využití území, jakož i se specifickými opatřením vyplývajícími z rozhodnutí o ochranném pásmu vodního díla. Pokud však územní rozhodnutí zpochybněno nebylo, je při rozhodování o vydání stavebního povolení určující a stavební úřad z něj musí vycházet. Snáší-li žalobci v řízení stavebním a nyní i v přezkumu stavebního povolení před správními soudy námitky proti souladu stavebního povolení s rozhodnutím o ochranném pásmu, jež svým předmětem spadají do řízení územního, nemohou být tyto námitky důvodné. Správní soudy k nim přihlížet nemohou, ani pokud by se domnívaly, že takové námitky mají šanci na úspěch, neboť opětovný přezkum skutečností relevantních pro zákonnost územního rozhodnutí v řízení stavebním by byl v rozporu s principy, na nichž je stavební zákon založen. Žalobcům lze tedy přisvědčit v tom, že správní orgány jsou povinny k vydanému rozhodnutí o ochranném pásmu vodního zdroje Želivka přihlížet z úřední povinnosti nehledě na to, zda

účastník správního řízení námitku souladu záměru stavby s uvedeným rozhodnutím vznesl. Tuto povinnost však správní orgány plní v rámci řízení územního, v němž s konečnou platností rozhodují o umístění záměru do území; přitom zohledňují mj. stanoviska dotčených orgánů státní správy k možnosti umístění záměru stavby
v ochranném pásmu vodního díla v souladu s celospolečenským zájmem na ochraně kvality pitné vody. Ve stavebním řízení správním orgánům opětovné hodnocení otázek souvisejících s umístěním stavby, tedy ani námitek týkajících se souladu stavby s rozhodnutím o ochranném pásmu, nepřísluší".

(20) Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu, podmínky pro umístění stavby jsou s konečnou platností posouzeny v územním řízení. Otázka existence a podmínek ochranného pásma svou povahou spadá do územního řízení, nemůže proto představovat relevantní skutkovou okolnost v řízení stavebním. S tím ostatně koresponduje i pravidlo vyjádřené v § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož platí, že k námitkám účastníků stavebního řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Bez ohledu na to, že ochranné pásmo nebylo v územním řízení zohledněno platí, že stavba byla pravomocně umístěna. Pravomocné územní rozhodnutí stavebníkovi zakládá veřejné subjektivní právo umístit za určitých podmínek na konkrétní místo konkrétní stavbu. Po právní moci územního rozhodnutí může stavebník žádat o vydání stavebního povolení a vzniká mu na základě takové žádosti splňující zákonem stanovené náležitosti – a při splnění všech ostatních zákonných podmínek – právní nárok na vydání stavebního povolení a z tohoto titulu následně právo realizovat stavbu podle ověřené projektové dokumentace zpracované v souladu s územním rozhodnutím, což je stavební úřad povinen ověřit ve stavebním řízení [viz § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Nic na tom nemůže změnit fakt, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2026 korigoval nesprávný úsudek správních orgánů o zániku ochranného pásma ze zákona (jelikož došlo k zániku radioelektrického zařízení, viz § 93 odst. 6 stavebního zákona), a tudíž zde nebyl důvod, aby stavební úřad usnesením ze dne 10. 11. 2022 zastavil řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu. Tato skutečnost není skutkovou novotou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nemůže mít relevantní dopad do řízení stavebního a není tedy s to naplnit důvod pro obnovu stavebního řízení podle § 100 odst. 1 písm. a). Přestože Nejvyšší správní soud dospěl ohledně existence radioelektrického zařízení a jeho ochranného pásma k odlišnému právnímu posouzení skutkového stavu než správní orgány, tento fakt nemůže odůvodňovat jiné řešení otázky v rámci stavebního řízení.

(21) Krajský úřad nevylučuje, že existence ochranného pásma, resp. nerespektování ochranného pásma a jeho podmínek, může být shledáno jako právní vada územního řízení, nemůže se však jednat o vadu stavebního řízení, natož aby tato skutečnost byla s to naplnit důvod pro obnovu řízení (ať již územního, či stavebního). Obnova stavebního řízení nemůže sloužit k nápravě eventuálních právních vad řízení územního, ani eventuálních právních vad řízení stavebního. Krajský úřad poznamenává, že žadatelce bylo z obsahu územního rozhodnutí známo, že stavební úřad nezohlednil existenci, rozsah a podmínky ochranného pásma, zákonnost územního rozhodnutí žadatelka ovšem nezpochybňovala ani podáním řádného opravného prostředku, tudíž ani žalobou podle s. ř. s. a proti stavbě se – s ohledem na ochranné pásmo - vymezila až v řízení stavebním. Skutečnosti, které žadatelka uvádí jakožto důvod pro obnovu řízení, nemohou představovat skutkový omyl ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, žadatelkou tvrzené skutečnosti nepředstavují „nové" skutečnosti či důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které by odůvodňovaly jiné řešení otázky, jež byla předmětem „původního" stavebního řízení, nemohou být proto důvodem pro obnovu řízení a obnovu stavebního nelze povolit.

(22) Krajský úřad neshledal důvod pro obnovu řízení ani podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Zrušené rozhodnutí, tj. usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2022, kterým bylo zastaveno řízení o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma (též zrušené rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 6. 2023, kterým bylo zamítnuto odvolání žadatelky a napadené usnesení stavebního úřadu potvrzeno), jednak samo o sobě z povahy věci není rozhodnutím konstitutivní či deklaratorní povahy, a jednak i s ohledem na shora uvedené by nemohlo mít charakter „podkladového" rozhodnutí pro stavební povolení; usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma, nebylo podkladem stavebního řízení, resp. nebylo relevantním podkladem pro vydání stavebního povolení. Podkladovým rozhodnutím pro stavební povolení bylo právě pravomocné územní rozhodnutí. Jakékoliv úvahy, které stavební úřad činil v odůvodnění rozhodnutí (stavebního povolení) ohledně námitky existence ochranného pásma, pokud vycházel z (nesprávného) závěru, že ochranné pásmo radioelektrického zařízení zaniklo, jsou bez významu, byť na závěry těchto rozhodnutí ohledně údajného zániku radioelektrického

zařízení a neexistence ochranného pásma stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení odkazuje a podle žadatelky je považuje za závazné. Krajský úřad závěry stavebního úřadu neaproboval, nezaložil na skutečnosti zániku ochranného pásma; existenci či neexistenci ochranného pásma nepovažoval za předběžnou otázku a k existenci ochranného pásma se vyjadřoval převážně ve vztahu k charakteru povolovaných staveb – podzemních staveb vodovodu a kanalizace, převážně již umístěných, stávajících (viz str. 11 rozhodnutí ze dne 19. 2. 2026, č. j. KUJCK 24135/2026). Předmětem stavebního povolení tedy bylo převážně povolení změny (úpravy) stávající stavby „podzemního" vodního díla a taková stavba (stejně tak jako např. stavba pozemní komunikace) s ohledem na svůj charakter jen stěží může negativním způsobem narušit ochranné pásmo radioelektrického zařízení a negativním způsobem zasáhnout do provozu radioelektrického zařízení; to samé lze konstatovat o event. negativních účincích radioelektrického zařízení na stavbu. Pouze pro úplnost krajský úřad dodává, že otázka (ne)existence ochranného pásma nepředstavuje ve stavebním řízení ani tzv. předběžnou otázku. I pokud by tomu tak teoreticky bylo a jednalo-li by se o otázku, o níž si správní orgán může učinit úsudek [viz § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu] a tato otázka by byla následně vyřešena orgánem veřejné moci odlišně, pak toto odlišné řešení by nebylo možno považovat za skutkovou vadu a nemohlo by se jednat o důvod obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. b).

(23) K dalším skutečnostem uváděným žadatelkou v žádosti o obnovu řízení krajský úřad pouze ve stručnosti konstatuje, že obsah sdělení stavebního úřadu ze dne 23. 4. 2026, ve kterém stavební úřad uvádí, že ve své správní činnosti zohlední závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2026, pokud se týče ochranného pásma radioelektrického zařízení, je pro posouzení důvodů obnovy stavebního řízení bez významu. Rovněž tak pro posouzení věci není rozhodné, že radioelektrické zařízení je součástí kritické infrastruktury či že žadatelka nadále hodlá radioelektrické zařízení provozovat, ani vyjádření Krajské hygienická stanice Jihočeského kraje ze dne 21. 9. 2021. Uvádí-li žadatelka, že vydáním stavebního povolení mohlo dojít k porušení podmínek územní studie Husova kolonie - U Rozumova dvora, je nutno konstatovat, že v řízení o povolení stavby stavebnímu úřadu nepřísluší posuzovat soulad stavby s územně plánovací dokumentací, jelikož tato otázka byla závazně posouzena v územním řízení a soulad stavby s územně plánovací dokumentací byl osvědčen vydáním územního rozhodnutí. Tak jako nesprávné posouzení podmínek ochranného pásma, tak i eventuální rozpor s územní studií mohou být právní vadou, ovšem nejsou novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a nemohou být důvodem pro obnovu stavebního řízení.

(24) Krajský úřad uzavírá, že s ohledem na shora uvedené neshledal ani jeden ze zákonných důvodů pro povolení obnovy řízení uvedených v § 100 odst. 1 správního řádu, proto žádost o povolení obnovy řízení zamítl. K žádosti o přiznání odkladného účinku krajský úřad pro úplnost uvádí, že nebyl-li shledán důvod pro obnovu řízení, nemohl být shledán ani důvod pro přiznání odkladného účinku žádosti.

(25) Účastníkem řízení o žádosti o obnovu řízení je žadatelka. Toto rozhodnutí, jímž se žádost zamítá, se podle § 100 odst. 6 správního řádu oznamuje pouze žadatelce.

Poučení:
Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu pro místní rozvoj, odboru stavebně správnímu, a to podáním učiněným u Krajského úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad.

JUDr. Pavlína Matulová
právník oddělení krajský stavební úřad

Oznámí se:
Mgr. Karin Konstantinovová, Benediktská č. p. 690/7, 110 00 Praha 1-Staré Město,
zástupce České Radiokomunikace a. s., Skokanská č. p. 2117/1, Praha 6-Břevnov, 169 00 Praha 69

Na vědomí:

Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. č. p. 1/1, 370 01 České Budějovice 1
ACEK BOHEMIA s. r. o., Lucemburská č. p. 1496/8, 130 00 Praha 3-Vinohrady

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 104382/2026
Sp. zn.: OKSU/68265/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 20. 8. 2026

Záznam o určení osoby oprávněné podle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, provádět úkony ve věci spisu zn. OKSU/68265/2026/pama SS

(žádost o obnovu stavebního řízení – vodní stavby U Rozumova dvora)

- k provádění úkonů ve věci, včetně podepisování opatření, usnesení a rozhodnutí, je podle § 15 odst. 2 správního řádu určena oprávněná úřední osoba:

  JUDr. Pavlína Matulová, právník oddělení krajský stavební úřad.

Bc. Zbyněk Mladý
vedoucí oddělení krajský stavební úřad

identifikátor DS: kdib3rr
e-podatelna: posta@kraj-jihocesky.cz
T 386 720 111
www.kraj-jihocesky.cz
IČ: 70890650
DIČ: CZ70890650
U Zimního stadionu 1952/2
370 01 České Budějovice

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 104378/2026
Sp. zn.: OKSU/68274/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 20. 8. 2026

Záznam o určení osoby oprávněné podle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, provádět úkony ve věci spisu zn. OKSU/68274/2026/pama SS

(žádost o obnovu stavebního řízení – dopravní stavby U Rozumova dvora)

- k provádění úkonů ve věci, včetně podepisování opatření, usnesení a rozhodnutí, je podle § 15 odst. 2 správního řádu určena oprávněná úřední osoba:

  JUDr. Pavlína Matulová, právník oddělení krajský stavební úřad.

Bc. Zbyněk Mladý
vedoucí oddělení krajský stavební úřad

identifikátor DS: kdib3rr
e-podatelna: posta@kraj-jihocesky.cz
T 386 720 111
www.kraj-jihocesky.cz
IČ: 70890650
DIČ: CZ70890650
U Zimního stadionu 1952/2
370 01 České Budějovice

Krajský úřad
Jihočeský kraj

Oddělení krajský stavební úřad

Naše č. j.: KUJCK 104375/2026
Sp. zn.: OKSU/68277/2026/pama
Vyřizuje: JUDr. Pavlína Matulová
Telefon: 386 720 424
Datum: 20. 8. 2026

Záznam o určení osoby oprávněné podle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, provádět úkony ve věci spisu zn. OKSU/68277/2026/pama SS

(žádost o obnovu stavebního řízení – bytové domy U Rozumova dvora)

- k provádění úkonů ve věci, včetně podepisování opatření, usnesení a rozhodnutí, je podle § 15 odst. 2 správního řádu určena oprávněná úřední osoba:

  JUDr. Pavlína Matulová, právník oddělení krajský stavební úřad.

Bc. Zbyněk Mladý
vedoucí oddělení krajský stavební úřad

identifikátor DS: kdib3rr
e-podatelna: posta@kraj-jihocesky.cz
T 386 720 111
www.kraj-jihocesky.cz
IČ: 70890650
DIČ: CZ70890650
U Zimního stadionu 1952/2
370 01 České Budějovice